

[Formanden]

En kort bemærkning fra hr. Ellemann-Jensen.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal på det skarpeste bestride hr. Tyrolls gengivelse af, hvad der foregik på mødet på rigshospitalet.

(Kort bemærkning).

Tyroll (VS):

Jeg skal da gerne få en række underskrifter fra tilhørerne på, hvad der foregik på rigshospitalet. Men jeg kunne godt tænke mig en præcisering af, hvad der er indeholdt i disse trusler, som vi gang på gang må høre. Hvad er det for nogen repressalier, der skal bringes i anvendelse over for arbejdspladser, der ikke vil finde sig i det ene diktat efter det andet? Der må dog være så meget reelt indhold i de udtalelser, at man kan komme herop og give udtryk for, hvad det er, man vil lægge op til. Hvad er det, man vil forsøge at få denne SV-regering til at gøre?

Gert Petersen (SF):

Som hr. Alfred Andersen påviste med tørre tal, er den lovgivning, det indgreb, som man nu er i færd med at foretage, slet og ret et forsøg på at hindre lønmodtagerne i at få deres rimelige andel af den produktionstilvækst, som sker i samfundet. Det, man vil gøre nu, er, at man vil fastlåse løn- og arbejdsforholdene, ikke på basis af en efter forhandling eller kamp indgået aftale mellem arbejdsmarkedets parter, men igennem en lov, dvs. igennem et diktat. Denne fastlåsning skal holde de næste 2 år.

Hvad vil der ske disse næste 2 år? Ja, der vil givetvis ske en videreudvikling af den indkomstmæssige linje, som hr. Alfred Andersen beskrev med baggrund i vismændenes rapport, altså en reallønsnedgang for arbejderne i almindelighed og de offentligt ansatte i særdeleshed og en kraftig reallønsfremgang, realindkomstfremgang, som vi har oplevet det igennem det sidste par år, for de selvstændige erhvervsdrivende i byerhverv og for landmændene. Det er den udviklingslinje, man vil fastlåse, og det er det, som nu skal gennemføres, hvis dette lovforslag bliver vedtaget. Jeg vil godt sige, at jeg tror ikke et se-

kund på de bemærkninger, som er kommet her fra forskellig borgerlig side. Den udviklingslinje er de nemlig aldeles enige i. Det er ikke herom, der er stridigheder med regeringen.

Det kan godt komme til nogle interessante situationer i det næste års tid, for der er jo meget, der tyder på, at denne udviklingslinje, som altså vil betyde fortsat reallønsnedgang for arbejdere og funktionærer og kraftig realindkomstfremgang for det, der så fint hedder de selvstændige erhvervsdrivende, dvs. for kapitalisterne, at denne udviklingslinje vil blive endnu skrappere. Jeg synes også, man kunne mærke det på hr. Ellemann-Jensens tale her. Der vil til efteråret blive brug for de borgerlige partier, som i øjeblikket giver regeringen nogle skrammer, men som jo i virkeligheden, når det kommer til stykket – det ved hr. Ellemann-Jensen, og det ved vi andre – er ganske enige med regeringen om selve denne hovedlinje, jeg lige har beskrevet.

Hvorfor kan der blive brug for deres bistand? Jo, det kan der, fordi regeringen efter al sandsynlighed, 99 pct.s sandsynlighed, vil komme til folketinget og forlange nye skatter og afgifter. Det vil man gøre, ikke på grund af dette indgreb – det er noget sludder, at det var dette indgreb, som førte til det – men fordi de sidste 4-5 års økonomiske politik har været forfejlet, og den økonomiske politik, man fører i dette øjeblik, er også forfejlet. Det er det, der er sagen.

Derfor har vi haft de bestandige sommerindgreb vedrørende skatter og afgifter, derfor de bestandige forårsindgreb vedrørende overenskomsterne, løn- og arbejdsforholdene. Det skyldes netop, som hr. Alfred Andersen sagde, at man vil koncentrere sig om at styre lønmodtagernes indtægter. Man interesserer sig ikke for en generel styring først og fremmest af de økonomiske udviklingslinjer, af forbruget og især overforbruget – det er ikke lønmodtagerne, der har dette overforbrug – og af produktionen. Ikke mindst produktionen skal holdes uden for enhver form for styring i dette land; det er også noget, som der hersker bred enighed om i flertallet, både på regeringssiden og på den borgerlige oppositions side. Men man vil altså komme til efteråret og lægge yderligere byrder på den brede befolkning, efter at man nu gennem en lov har fastlåst løn- og arbejdsforholdene.